

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ)

Ἡ Παραβολή τοῦ Ἄσωτου
Ἄντωνιος Ρωμαῖος (Ἀρχιμανδρεῖτης)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 24 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2019

✠ Ἰωάννου προφήτου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐα
τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Ἡ Παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου

Ἀντώνιος Ρωμαῖος (Ἀρχιμανδρίτης)

Ἡ παραβολὴ αὐτὴ εἶναι ἡ διατύπωση τῆς πιό μεγάλης καὶ τῆς πιό ὀλοκληρωμένης καμπύλης πού διαγράφει ἡ ἀνθρώπινη ἀσωτεΐα.

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν παραβολὴ ὁ Κύριος μᾶς δίνει νά κατανοήσουμε ὅλες τίς συντεταγμένες τῆς ἀνθρώπινης ἀσωτεΐας. Καὶ ὁ πρῶτος υἱὸς ὁ νεώτερος, θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι τό σύμβολο τῆς ὀρατῆς, τῆς ἐμφανοῦς ἀσωτεΐας, ἐνῶ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς εἶναι τό σύμβολο τῆς ἀφανοῦς ἀσωτεΐας.

Τό 15ον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, περιλαμβάνει καὶ ἄλλες παραβολές, ὅπως τοῦ «ἀπολωλότος προβάτου», «τῆς ἀπωλεσθείσης δραχμῆς», τὴν ὀποία ἀκολουθεῖ αὐτὴ τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ. Μέ αὐτὴν τὴν παραβολὴ ὁ Κύριος ἀπαντοῦσε στοὺς ἐπικριτές Του, γιατί ἦταν «φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν».

Ἄς πάρουμε τά πράγματα μέ τὴ σειρά:

Ὁ Πατέρας ἔχει δύο παιδιά. Εἶναι χαρακτηριστικὸ σύμβολο ὅτι τὴ θέση τοῦ Πατέρα παίρνει ὁ Θεός. Τά δύο παιδιά εἶναι οἱ δύο βασικὲς κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων: Αὐτοὶ πού θέλουν νά ζοῦν χωρὶς τό Θεό καὶ αὐτοὶ πού θέλουν νά ζοῦν «ἐν Θεῷ». Στὴν παραβολὴ βέβαια ἔχουμε τό προβάδισμα τοῦ νεώτερου Υἱοῦ, ὁ ὀποῖος ζητᾶει ἀπό τόν Πατέρα τὴν περιουσίαν πού τοῦ ἀνήκει. Ὁ Κύριος λέει ὅτι ὁ Πατέρας «διεΐλεν αὐτοῖς τόν βίον». Δέν λέει ὅτι ἔδωσε στό μικρὸ Υἱό αὐτό πού τοῦ ἀνήκε, ἀλλά λέει ὅτι ἔδωσε καὶ στά δύο παιδιά, αὐτό πού τοὺς ἀνήκε.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἔχουμε τὴ θεολογικὴ τοποθέτηση ὅτι, ὁ Πανάγαθος Πατέρας ὄλων τῶν ἀνθρώπων προικίζει μέ τά ἴδια προσόντα ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Δίνει σέ ὄλους τό αὐτεξούσιο, τὴν ἐλευθερία, δίνει τά ψυχικά, τά σωματικά καὶ τά πνευματικά χαρίσματα, δι-

Κυριακὴ 1Ζ' τοῦ Λουκά (τοῦ Ἀσώτου)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιε' 11-32)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μισθιοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῶ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἔξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξεληθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Κυριακὴ ΙΖ' του Λουκά (του Ασώτου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) Προβολή των ταινιών «The circle (Ο κύκλος)» & «Up» στο Ναό μας

Σήμερα, Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2019 και ώρα 6:30 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας θα προβληθούν παράλληλα οι ταινίες, «The circle (Ο κύκλος)» για τους μεγάλους και για τα παιδιά «Up». Σας περιμένουμε με πολύ χαρά!

2) ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

**Δευτέρα 25 Φεβρουαρίου 2019: 7:30 π.μ. Όρθρος
5:00 μ.μ. Εσπερινός**

**Τρίτη 26 Φεβρουαρίου 2019: 7:30 π.μ. Όρθρος
5:00 μ.μ. Εσπερινός**

**Τετάρτη 27 Φεβρουαρίου 2019: 7:30 π.μ. Όρθρος
5:00 μ.μ. Εσπερινός**

**Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2019: 7:30 π.μ. Όρθρος
5:00 μ.μ. Εσπερινός & Παράκληση στον Άγιο Νικόλαο**

**Παρασκευή 1^η Μαρτίου 2019: 7:00 π.μ. Όρθρος & Θεία
Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Μαρκ/λου
5:00 μ.μ. Εσπερινός & Παννυχίδα Κολλύβων**

**Ψυχοσάββατο 2 Μαρτίου 2019: 7:00 π.μ. Όρθρος & Θεία
Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο Μαρκ/λου
& στον Άγιο Ελευθέριο Κοιμητηρίου
5:00 μ.μ. Αναστάσιμος Εσπερινός**

νει τις δυνατότητες –πάντοτε μέσα σέ κάποιο περιβαλλοντικό πλαίσιο, σέ κάποια χωροχρονική συντεταγμένη– δίνει τις προϋποθέσεις στον άνθρωπο νά υπάρξει καί νά λειτουργήσῃ τήν ὕπαρξή του, τήν προσωπικότητά του, μέ αὐτεξουσιότητα καί ἐλευθερία.

Ο ἕνας λοιπόν Υἱός παίρνει τήν παρουσία του καί φεύγει μακριά καί ἐκεῖ τήν διασκορπίζει μέ ζωή ἄσωτη, σπάταλη, ἀμαρτωλή.

Δέν μᾶς λέει ἡ παραβολή τί ἔκανε ὁ Πρεσβύτερος, ἀλλά ἀπό τήν ἐξέληξι τῆς διηγήσεως εἶναι σαφές ὅτι, ἐφόσον τοῦ ἐδόθη ἡ παρουσία τήν πῆρε, ἀλλά δέν θέλησε νά ἀποχωριστεῖ ἀπό τόν Πατέρα. Κράτησε ὁ δεύτερος Υἱός τήν θέση πού εἶχε στήν οἰκογένεια καί νομιμόφρων, ὑποταγμένος, ἐργατικός καί ἐπιμελής συνέχισε νά ζεῖ μέ τόν Πατέρα στό ἴδιο σπιτικό.

Ενῶ ὅμως φαίνεται ἀπό τήν παραβολή ὅτι ὁ νεώτερος Υἱός φεύγει καί χωρίζεται ἀπό τόν Πατέρα, ὁ Πρεσβύτερος Υἱός δημιουργεῖ ἕναν ἄλλο χωρισμό πού δέν φαίνεται.

Ο Πατέρας παράλληλα δείχνει πώς ζεῖ τόν πόνο τοῦ χωρισμοῦ τοῦ νεώτερου Υἱοῦ, πώς πονάει, ἐνδιαφέρεται καί προσδοκᾷ τήν ἐπιστροφή του.

Ο Πρεσβύτερος Υἱός, ὅπως διαφαίνεται στή συμπεριφορά του στό τέλος τῆς παραβολῆς, ἀπορρίπτει τόν νεώτερο Υἱό. Ἀπορρίπτει τόν ἀδελφό του, τόν ξεχνάει. Ἀρχίζει νά διαφοροποιεῖ τήν συμπεριφορά του ἔναντι τοῦ ἀδελφοῦ του. Δέν συμβαδίζει μέ τόν Πατέρα στά αἰσθήματα, στό σεβασμό τῆς προσωπικότητας, στήν ἀγάπη. Κι αὐτός ὁ χωρισμός δέν φαίνεται. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη μορφή τῆς κρυφῆς ἀσωτείας.

Εἶναι ἀσωτεία τό ὅτι ὁ πρεσβύτερος Υἱός δέν τρέφει τά αἰσθήματα, τή σκέψη, τά φρονήματα, τή λαχτάρα, τήν ἀγωνία, τήν ἀγάπη γιά τόν ἀδελφό του. Ὅλα αὐτά δηλαδή πού τρέφει ὁ Πατέρας γιά τό νεώτερο παιδί Του.

Ο ἄνθρωπος χωρίς τό Θεό ἀρχίζει νά ζεῖ τή ζωή του, νά ὑπάρχει γιά τήν ἡδονή, νά τρυγᾷ τόν καρπό της μέχρι τό τέλος καί νά ἐξαντλεῖ τις ψυχοσωματικές του δυνάμεις σ' αὐτό τό κυνηγητό τῆς ἡδονῆς. Ἐξαχειώνεται καί βάζει τόν ἑαυτό του στήν κατάσταση τοῦ υποβαθμισμένου ὄντος, ἀκόμα πιά κάτω καί ἀπό τά ζῶα. Δέν ἔ-

Κυριακή 1Ζ' του Λουκά (του Ασωτου)

χει τή δυνατότητα νά φάει οὔτε τήν τροφή τῶν ζώων πού βόσκει.

Όλα αὐτά εἶναι συμβολικά καί φανερόν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού κυνηγáει τήν ἡδονή εὐτελίζεται, μειώνεται διαρκῶς μέχρι πού ἄν δέν μετανοήσει καταστρέφεται.

«**Δ**απανήσαντος δέ αὐτοῦ τά πάντα... οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ...». Μέχρι ἐδῶ διαγράφεται σ' αὐτούς τούς στίχους ὅλη ἡ ἐξαχρείωση τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, ἡ ὁποία θέλει νά ζήσει μακριά ἀπό τό Θεό, μέ τήν σπατάλη τῶν χαρισμάτων, σέ μιά «φιλία» μέ τούς ἀνθρώπους. Φιλία πού δέν εἶναι τίποτα ἄλλο παρά παράχρηση ἢ κατάκριση τοῦ ἑνός ἀπό τόν ἄλλο. Αὐτή ἡ φιλία δέν εἶναι βοηθητική, εὐφρόσυνη. Προκαλεῖ εὐχαρίστηση στά αἰσθητήρια, ἀλλά δέν εὐφραίνει πνευματικά, δέν παραμένει μετά ἀπό αὐτές τίς παραχρήσεις καί καταχρήσεις, δέν ἀφήνει τίποτα πού νά γεμίζει τόν ἄνθρωπο.

Ό Πρεσβύτερος Υἱός φαίνεται –ἀπό τήν εἰκόνα πού μᾶς δίδεται στό τέλος– ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τοῦ μόχθου, τῆς νομιμότητας, τῆς ὑποταγῆς στό Θεό. Διατηρεῖ ἐπίσης μέσα του τήν ἐπιθυμία τῆς ἀπολαύσεως, τῆς εὐφροσύνης, ἀλλά δέν τήν φανερόνει. Δέν τήν ἀνακοινώνει. Δέν τήν διεκδικεῖ. Δέν ζητάει τίποτα ἀπό τόν Πατέρα. Τήν στερεῖται φαινομενικά ἐκουσίως· ἀλλά μέσα του τήν κρατάει ὀλοζώντανη. Εἶναι κάτι πού τό ζῆ ἔξω ἀπό τή σχέση Του μέ τόν Πατέρα. Ἐδῶ διαφαίνεται μιά ἄλλη πλευρά τῆς ἀσωτείας.

Εἶναι «ἀσωτεία» τό νά κρατᾶμε ἐπιθυμίες, θελήματα, δικαιώματα, σκέψεις, πού δέν τολμᾶμε νά ἀνακοινώσουμε στό Θεό Πατέρα, πού δέν μποροῦμε νά τά κάνουμε προσευχή.

Κι αὐτή ἡ ἀσωτεία εἶναι πολύ βαθιά μέσα μας, πού μᾶς ἐξαχρειώνει χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε. Ἐνῶ ἡ ἄλλη πλευρά τοῦ νεώτερου Υἱοῦ εἶναι τόσο φανερή καί κραυγαλέα.

Ό Πρεσβύτερος Υἱός ζῆ ἔντονα αὐτή τήν κατάσταση, «τοσαῦτα χρόνια δουλεύω σοι...» κι αὐτό φανερόνεται μέ τό λόγο του. Ὅχι μόνον λοιπόν ἔχει ζωντανή αὐτή τήν ἐπιθυμία, ἀλλά μέσα στήν ἀπομόνωσή του, μέσα στήν αὐτονόμησή του τήν κρυφή, κάνει αὐτή τήν ἐπιθυμία κριτήριο γιά νά ἀναπτύξει τήν ἐπιθετικότητα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὅταν ἀργότερα Ἐκεῖνος θά δείξει τή στοργή Του στόν νεώτερο Ἄσωτο Υἱό πού ἐπιστρέφει.

(Πηγὴ: Αγία Ζώνη)

Κυριακή 13' του Λουκά (του Ασώτου)